

Antoneta Turk

V moji glavi je samo balet, balet in balet ...

Pozdravljena, Antoneta, kje sem te zmotila v teh predprazničnih in prazničnih dneh? Je kombinacija vsega, kajne?

Pozdravljeni. Res je decembrski čas kombinacija vsega. Zdaj sem še v Budimpešti. Obiskujem Magyar Táncművészeti Egyetem. Intenzivno se pripravljamo na prvi baletni izpit, ki ga imamo januarja. Poleg vseh treningov in šolskih obveznosti po dveh mesecih pakiram kovček za odhod domov v Slovenijo na božično-novoletne počitnice.

...

Na začetku vsakega intervjuja postavim vprašanje, kdo si in kam si namenjena?

Stara sem 17 let. Prihajam iz manjšega kraja v okolici Celja. Delujem sramežljivo, vendar sem nasmejana in pozitivna oseba. Rada se učim tujih jezikov, spoznavam nove kulture in ljudi. Sedem let sem obiskovala glasbeno šolo in igram klavir. Rada sprejemam izzive, se ne ustrašim pred novostmi in tujim svetom. Rada navezujem stike z ljudmi. V Budimpešti na baletni akademiji imam prijatelje in sošolce praktično z vsega sveta. Obožujem živali, doma imam tudi 'manjši živalski vrt'. Plešem balet, kar je moja največja življenjska strast. S plesom se ukvarjam od petega leta starosti.

...

Ali lahko izvemo nekaj o tvojih plesnih začetkih, tam se vse začne. Kdo te je navdušil za balet in zakaj ravno balet?

Res vse se začne na začetku. Moja starša nimata nikakršne zgodovine, povezane s plesom. Največ, kar je, da si ogledata kakšno baletno predstavo, sploh če v njej plešem jaz. Od nekdaj sem imela ogromno energije. Moja mami pravi, da niti minute nisem bila pri miru. Zato so me, ko sem imela pet let, vpisali v Harlekin društvo za umetnost plesa v Celju. Kar nekaj mojih sošolk iz osnovne šole se je vpisalo tja. Zelo rada sem igrala tudi igre z žogo. Moj ati je vedno želel, da bi svojo energijo usmerila v rokomet, saj ga je igral tudi sam. Vendar je bila moja želja po plesu večja. Moja prva plesna učiteljica pri Harlekinu je bila **Ana Vovk Pezdir**.

...

Od nje sem se naučila ogromno stvari, zato sem ji neizmerno hvaležna. Decembra v devetem razredu osnovne šole sem enkrat tedensko začela obiskovati treninge na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor. Konservatorij je bil zame popoln šok. Moje znanje in znanje mojih vrstnic ni bilo primerljivo. Sprejemni izpit za konservatorij v Mariboru je bil zame prvi dokaz, da zmorem. V Mariboru sem živela in obiskovala umetniško gimnazijo še prihodnji dve leti. Moji vrstniki iz Maribora, za katere sem menila, da bomo največ znanci (zaradi velike razlike v prvobitnem znanju in izkušnjah), so danes moji najboljši prijatelji.

...

Zapustila si Slovenijo precej mlada in odplesala v Budimpešto. Zakaj si se odločila za budimpeško baletno akademijo?

Akademija v Budimpešti je ena od najbolj znanih šol v naši neposredni bližini. Zanj sem slišala, še preden sem prišla na konservatorij. Vendar se mi je vedno zdelo nemogoče, da bi lahko prišla tja. Ne samo zaradi ravni šole, temveč tudi zaradi oddaljenosti od doma. Pred dvema letoma se mi je že razdalja med Celjem in Mariborom zdela prevelika. Zdaj pa živim v Budimpešti. Letos poleti sem drugič obiskala poletni baletni seminar v Budimpešti. V času poletne šole so mi ponudili, da lahko pri njih opravim sprejemni izpit. Po tem, ko sem izvedela novico, da sem uspešno opravila izpit, so bili moji občutki zmedeni. Na eni strani neizmerno veselje, uspeh, ponos, na drugi strani pa šok, odhod od doma, tujina, novo okolje, novi ljudje. Po štirih mesecih lahko ugotavljam, da je bila to ena od najboljših odločitev v mojem življenju.

...

Ti je mariborski konservatorij dal odlično bazo za nadaljevanje študija v tujini?

Vem, da je Konservatorij Maribor zelo dobra šola z odličnimi pedagogi. Še sama ne morem verjeti, kako veliko sem tam napredovala v sorazmerno kratkem obdobju. Zato si upam trditi, da mi je konservatorij dal več kot le odlično bazo, tam sem se naučila tehnike, trdega dela in se osamosvojila. Konservatoriju sem izredno hvaležna ne samo za ogromno količino znanja, temveč tudi za to, ker sem tam dozorela kot oseba.

Kaj je najbolj navdušujoče na budimpeški baletni šoli, da ti jemlje dih in da želiš priti čim višje?

Budimpešta je lepo mesto, je ena od evropskih prestolnic. V času življenja v tem mestu sem se že dobro orientirala glede ulic, trgov, prevozov, madžarskega jezika itd. Že ob vstopu na baletno akademijo začutiš visoko stopnjo profesionalnosti. Na šoli imamo dnevno okoli pet ur treninga. Treninge imamo tudi ob sobotah (balet, repertoar, špice, pilates, stretch and strength, modern, improvizacija ipd.). Dodane so še vaje za produkcije in tekmovanja. Učitelji so profesionalci, posvetijo se vsakemu, ki je pripravljen delati. Večkrat pridejo tudi gostujoči učitelji. Prav tako se učitelji različnih razredov menjavajo. To je zelo dobro, saj ima vsak učitelj svoj pristop in nasvet z drugačno razlago. Vse to je zame ogromna inspiracija. Želim si, da bom v obdobju, ki ga bom preživela v Budimpešti, pridobila največjo možno količino znanja in da se čim bolj izpopolnim. Želim si stopiti na profesionalno pot baleta.

...

Načrtuješ ali si človek, ki pusti življenju, da samo obrne tako, kot želi?

Načeloma je moj cilj imeti vse čim bolj načrtovano. Menim, da sem tako lahko učinkovitejša in bolj ciljno usmerjena. Vendar je moje prepričanje, da se vse zgodi z razlogom, vsega v svojih življenjih ne moremo nadzorovati. Če imaš svoj čas organiziran, lahko narediš veliko več, zato je moj cilj imeti nekakšno ravnovesje med spontanostjo in načrtovanjem.

Kaj in koga v Budimpešti najbolj pogrešaš iz slovenske dežele in kaj je tisto, česar sploh ne?

Pogrešam ogromno stvari. Najbolj pogrešam svojo družino. Predvsem starše in starejšo sestro, ki so moja največja podpora in ne vem kaj bi brez njih. Pogrešam prijatelje, predvsem svoje najboljše prijatelje, s katerimi se ne glede na razdaljo pogovarjam vsak dan. Pogrešam domačo hrano, evro in pogovor v slovenščini. Lahko rečem, da ni stvari, ki je ne pogrešam.

...

Zdi se, da ste slovenski plesalci zelo zelo dobri in da vas v tujini skoraj bolj cenijo kot pa doma, saj ste številčno prisotni na kar precej baletnih in plesnih šolah. Se strinjaš z mano oz. kakšno je tvoje mnenje o slovenskih plesalcih v tujini?

Slovenija ne glede na to, kako mala država je, v sebi skriva ogromno talentov. Na marsikaterem področju smo zelo uspešni. Zdi se mi, da kar veliko dobrih plesalcev 'odpleše' v tujino. Večkrat samo zato, ker v Sloveniji ni priložnosti za nadaljnje šolanje in težko je dobiti zaposlitev kot plesalec. Pogosto moraš iti v tujino, da dobiš zaposlitev. Seveda to ni najbolj priročno, vendar spoznaš nove kraje in ljudi.

Udeležuješ se tudi tekmovanj. Kaj ti pomenijo, kako se nanje pripravljaš, kaj nudijo?

Tekmovanja se mi zdijo odlična priložnost, da plešemo na odru. Vsak ples mi pomeni veliko, vrača trud, vložen v trdo delo. Tudi če ne dosežem rezultatov, ki si jih zadam. Dobiš kritiko od profesionalcev, ki imajo za sabo že ogromno kilometrino. Na tekmovanja se intenzivno pripravljam tako fizično kot psihično. Fizično z ogromno količino treningov, psihično pa zato, ker klub vsemu čutiš pritisk odra, gledalcev, kritične javnosti in profesionalcev. Ampak pomembno je sodelovati in pri tem uživati.

Nam lahko zaupaš, na katere uvrstitve pa si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na sprejemni izpit v Mariboru in Budimpešti, seveda tudi na tekmovanje Baltek.

...

Kako se ti zdi, da klasični balet v današnjem času drži mesto v poplavi modernih plesnih zvrsti? Kako ti gledaš na njegovo vsebino, ki je skoraj vedno pravljica?

Balet je čarobno dogajanje na odru. Vse, kar se zgodi v času ene predstave, lahko občinstvo popolnoma osupne. Spremljam in plešem tudi moderne plesne zvrsti. Močno jih spoštujem. Menim, da bo klasični balet za vedno ostal v svetu, saj pomeni bazo za osnovno plesno tehniko. Baleta se namreč učijo tudi plesalci drugih plesnih slogov (hip-hop, breakdance ...) za boljšo koordinacijo. Klasična baletna predstava lahko pomeni pobeg iz tempiranega vsakdana v oddaljeno pravljico deželo.

...

Imaš kakšnega svojega vzornika? Katera je tvoja sanjska vloga in sanjski koreograf ter soplesalec?

Nimam enega samega vzornika, imam jih več. Verjamem, da ima vsaka balerina neko posebnost, ki je edinstvena le zanjo. Menim, da je to čar baletnega plesalca. Kako lahko različni plesalci najdejo različne načine, kako interpretirajo neko vlogo, kako jo čustveno doživljajo, kako se poistovetijo z likom. Seveda imam idole, balerine: **Svetlana Zakharova, Sylvie Guillem, Natalia Osipova, Diana Vishneva** in seveda še mnoge druge. Pri nas so mi velik navdih: **Tetiana Svetlična, Tijuana Križman Hudernik, Nina Noč ...**

Poznam ogromno baletnih uprizoritev in verjamem, da ima vsaka svoj čar. Z veseljem bi plesala katerokoli od njih. Vendar sta mi posebej všeč Romeo in Julija ter Trnuljčica. Izredno so mi všeč baletne uprizoritve koreografa **Georga Balanchina**, saj se mi zdi, da vsak baletni dogodek postavi na novo raven, z novo vrsto izvirnosti. Sanjski soplesalec pa bi bil **Sergei Polunin**.

V katerih koreografijah najbolj uživaš?

Najbolj uživam v klasičnih baletnih koreografijah. V njih se najbolj najdem.

Kaj te pri baletu najbolj osrečuje in kaj najbolj žalosti?

Najbolj me osrečuje balet sam po sebi. Spremlja me že od malih nog in si ne predstavljam življenja brez njega. Balet se mi zdi ena od najbolj čarobnih umetnosti. Osrečuje me tudi dobronamerna kritika, saj je to pomemben način, da napredujemo. Žalosti me, da balet pri nas večkrat ni dovolj cenjena umetnost. Želim si, da bi ljudje vedeli več o zahtevnosti in trdem delu, ki je dan v samo eno variacijo.

Kaj je opcija B v tvojem življenju, če sploh obstaja? Ali je samo balet, balet in balet!

V moji glavi je samo balet, balet in balet. Res je moj glavni življenjski cilj, da bom lahko plesala na ogromnih odrih povsod po svetu. To zveni popolnoma nerealno, a vendar si nikoli ne bi mislila, da bom prišla tako daleč, kot že sem. Moji starši pa me ves čas spodbujajo, da hkrati uspešno opravljam umetniško gimnazijo v Mariboru. Balet je seveda na prvem mestu. Popolnoma rezervni plan pa bi bil študij zgodovine.

Kaj počneš, kadar ne plešeš? Čemu namenjaš proste trenutke?

Kadar nisem v baletni dvorani, se večino časa učim in pripravljam stvari za šolo. Drugače pa svoj prosti čas rada preživljam s svojimi prijatelji in družino. Rada pogledam kakšen film ali grem na sprehod s svojo psičko. Večkrat se tudi raztegujem ali delam vaje za moč.

Naštej tri ali pa – če jih imaš – pet stvari, ki so vedno s tabo na treningu, nastopu ali pa tudi kar tako? Brez česa ne greš nikamor?

Na treningu imam vedno 'puheke' (tako so moji prijatelji poimenovali ogrevalne baletne škorenjčke), telefon, mehke copate in špice (saj brez tega ne gre (smeh), veliko torbo ter plastenko z vodo.

Čemu bo posvečeno prihodnje leto?

Moje prihodnje leto bo posvečeno predvsem baletnemu izpopolnjevanju. Želim pridobiti čim več znanja in izkušenj. Želim si tudi, da se mi izpolnijo vsi cilji, ki si jih bom zadala. Seveda bom za uresničitev morala trdo delati.

Kateri je tvoj življenjski moto?

"Nothing is impossible, the word itself says I am possible." (Audrey Hepburn) V slovenščini to ne zveni popolnoma smiselno. Ampak prevod zveni nekako tako: *"Nič ni nemogoče, beseda sama pove, da je."*

Plesati balet pa je ...

... moje življenje, ljubezen. Moje vse.

Hvala in želim ti veliko uspeha!